

İmam Hasan Mücteba (as)ın veladet gecesinde bir grub şairin İslam İnkılâbı Rehberi tarafından kabul edilmesi - 13 /Jul/ 2014

Bismillahirrahmanirrahim

İlk olarak hoş geldiniz diyorum. Bu toplantı benim için en tatlı toplantılardan biridir. Elbette her zaman muhtelif gıdaların var olduğu, ancak midenin kısıtlı kapasitesinin insanın tüm o yiyeceklerden yararlanmasına imkan vermediği, bunun için de tok ama iştahlı ve tamahlı olarak başından kalktığı sofraya gibi bu toplantı da genellikle böyledir kalktığımızda kapasite dolmuştur ama sizlerden dinleme iştihayı ve arzusu halen devam etmektedir. Özellikle insan şiir akımının, şiir kervanının ülkede giderek gelişmekte olduğunu görüyor. Bizim bu toplantıdaki şiirimiz 10 yıl önceki 12 yıl önceki şiirle kesinlikle mukayese edilemez, Elhamdülillah büyük gelişme kaydetmiştir.

Hız. İmam Hasan Mücteba (as)ın mübarek veladetleri yıl dönümü dolayısıyla tebriklerimi bildiririm ve bu toplantıya katılan azizlerden bazılarının o hazreti andıkları, saygılarını ifade ettikleri için de teşekkür ederim[1]. Şu hatırlatmada bulunmak istiyorum ki mübarek Kadir gecelerinin kadrini, değerini biliniz, benim ve sizlerin yüzümüze açılan değerli kapılardır, kendimizi bu kapılardan esen manevi, kutsal ve canlı esintiye bırakalım ve inşallah yarar sağlayalım ve sizin hayır dualarımızı beklerim. İnşallah muvaffak olursunuz.

Şiirle ilgili birkaç çift lafım olacak. Şiir aslında şairin duyguları, arzuları, sözleri ve dile getirmek istediği şeylerdir. Allah Taala şaire öyle bir güç vermekte ve vermiştir ki harfler, sözcüklerin karışımı ve uygun bir müziği ile etkileyici ve çekici bir tarzda kendi fikirlerini, kendi görüşlerini, kendi duygularını, kendi kaygılarını dile getirmektedir, işte şiir budur. Şairin iç duygularının dışa yansımadır, kendi kaygılarını, arzularını dile getirmesidir. Nitekim şair eğer şiiri kendi dertlerini, kendi kederlerini, kendi yüreğini açıklayabileceği bir şey olduğu kanaatini taşırsa bu pek de yadırganacak bir mesele değil, doğal bir şeydir ve şiirin ilk şartıdır. Şair aslında kendi iç dünyasını bu kelimelerle dışarı vuruyor, fakat şiirin temel misyonu bu değil.

Şiirin temel misyonu, muhatabın üzerinde bıraktığı etkidir. Siz kendi şiirinizle muhatabın halvetini işgal ediyorsunuz. İnsanların bir yalnızlığı var ve bu insanları bir birinden ayırarak tutmaktadır, halevete sahipler, deruna sahipler, sınırlarının sınırlanmasına sahipler, siz kendi şiirinizle bu haleve girmeyi başarmaktasınız, bu halevet, yalnızlık üzerinde etkili olmaktır, onu zenginleştirmektir. Bu şiirin temel misyonlarından biridir. Kendi şiirinizle şimdi sizin muhatabınız olan insanın en özel anlarını canlandırabilir, temizleyebilir, letafet katabilir, coşku ve umutlu kılabilirsiniz. Ona düşünce, tefekkür empoze edebilirsiniz, ona yol gösterebilirsiniz. Çünkü insanların halveti, yalnızlığı gerçekte düşünce odaları gibidirler. Her insan kendi içinde bir düşünce odasına sahiptir. Sizler kendi şiirinizle (elbette eğer bu şiir nüfuz etme kudreti bulur da, insanın halvetine girmeyi ve etki uyandırmayı başarabilirse) muhataplarınızın düşünce odasının temel direklerinden birisiniz. Bu sizin şiirinizin temel misyon ve işlevlerinden biridir. Bu ise çok önemli bir şeydir. Çünkü bu halvet, yalnızlık gerçekte açığa çıkan tabloların oluşmasında etkili olmaktadır. İnsan düşüncesi, insanın önemli kararları işte bu yalnızlık ve halvetlerde alınır. Orası idrak yeridir, karar alma yeridir, insanın gerçek hüviyet ve kimliğinin belirlendiği yerdir. Siz işte oraya girebilir ve etki bırakabilirsiniz. İşte bu şiirin temel işlevlerinden biridir. Bu halvet çok önemlidir, bugün şeytanların temel çabaları, insanların, muhatapların, halkımızın, halk fertlerinin (Bizim halkımız da olabilir başka halklar da) halveti üzerinde etkili olmaktır, onlara kendi değerlerini empoze etmek ve onları kendi kontrolüne geçirmek, kendi düşünce çemberi içine almaktır. Şimdi size eğer muhataplarınızın halvetine nüfuz etme şansına erecek olur ve onu maneviyatınızla, insanları coşku, umut, hareketlilik, kalkınma ve ümetvar olmaya iten imkanlarla zenginleştirirseniz

büyük bir başarı elde etmiş olursunuz. Bu ise büyük şairlerimizin yüzlerce yıl boyunca yapmış oldukları bir iştir. Bakınız Sadi, Mevlana, Hafız, Firdevsi veya Hakani bizlerin maneviyatımızda, zihnimizde, düşüncemizde halen varlar ve yüzlerce yıl boyunca toplumumuzun düşüncesi üzerinde etkili olmuşlardır. Bunlar milli kültürümüzün hakiki hüviyetini bizler için korumuş, nesilden nesile ve elde ele bizlere ulaştırmışlardır. Bugün de bu önemli vazife şairlerimize düşmektedir. Eğer insanların bu yalnızlığı korunursa ki sizler kesin bu hususta rol ifa edebilirsiniz, o zaman sosyal olumsuzlukların ıslahı konusunda umutlu olmak mümkün olur. Sosyal olumsuzlukları bu yolla çözüme kavuşturmak mümkün. Yani insanlar içten ıslah oldukları, yönlendirildikleri, hedeflendirildikleri, umutlu kılındıkları, dinamik ve coşkulu oldukları zaman olumsuzlukların, sosyal rahatsızlıkların ıslah olacağı hususunda umutlu olunabilir. Bu ise siz şairler için büyük bir fırsattır. Kanaatimce Allah Taala bu şiir sanatını sizlere bahşetmiştir ve nice iyi düşünceli insanlarımız var ki böyle etkili bir araca sahip değiller, ellerinde kendi düşüncelerini aktarabilecek böylesine sıcak, çekici ve etkili bir ifade yeteneğine sahip değiller, sizler bu yeteneğe sahipsiniz. Ondan güzel bir şekilde yararlanmanız durumunda kanaatimce büyük bir iş yapmış olursunuz.

Şiirle ilgili diğer bir konu da Şiirin sosyal misyonudur. Şiir milli kimliğin koruyucusudur. Halkların hüviyeti ise onların kültürel özelliklerinden ibarettir. Bir halkın kültürel özellikleri ise o halkın kültürel kimliğini oluşturuyor. Bu kültürel kimlik esastır, nitekim eğer bu bir halktan alınacak olursa o halk asimile edilmiş olur, başka bir ifadeyle o halk yok edilmiş olur. Böyle bir halkın var olması bile yokluğudur. Nitekim kültürel kimlik bir halkın, bir mecmuanın tüm hayatıdır, şiir bu kültürel kimliği takviye edebilir, zenginleştirebilir, gıda verebilir. Kültürel kimlik konusunda kendi şairlerimizden örnek vermek istememiz durumunda bunların mesajlarının çok önemli olduğunu görüyoruz, mesajları tevhid mesajıdır, Allah inancına dayalı mesajdır, doğruluk mesajıdır. Bu hususta var olan manzumeler gerçekten de çok ilginçtirler. Ben şahsen başka halkların şiirlerinden pek haberdar değilim ancak bildiğim kadarıyla gerçekten de Farsça şiir, Saadinin Bustanı, Firdevsi'nin Şahnamesi, Nizami'nin Hamse'si, Hafız'ın Divanı, Mevlana'nın Mesnevisi hikmet doludur, yani gerçek manada bu kitaplarda hikmet dalgalanmaktadır, üstün düşünceler, seçkin düşünceler mevcuttur, bunlar bir halk için kültürel kimlik belirlemişlerdir. Şunu da hatırlatmak gerekir ki bizim sahip olduğumuz imtiyazlarımız bu kültürden dolaydır, eğer bu kültürel kimlik olmasaydı, inkılabımız da zafere ermezdi. Eğer bu kültürel kimlik olmasaydı, bir inkılabı ortaya çıkarıp sonunda zafere ulaştıran imamımız gibi bir imamımız olmazdı. Yüce imamımız bu kültürün yetiştirdiği bir şahsiyettir, bu kültür sayesinde insanlar toplumda imam gibi eğitilip yetiştirilmekte ve bu kültürün korunması gerekir. Sizler bu kültürü koruyabilirsiniz. Şiir bu kültürü korumalıdır ve bu kimlikte gerçekte manevi akılcılıktır ki biz manevi akılcılık ve toplu akılcılık üzerinde önemle vurgulamaktayız. Bu kültürel kimlik gerçekte sözünü ettiğimiz aklaniyettir. Ve siz şiirinizde bu hususa dikkat etmeli, onu korumalısınız, yüce İslami ahlakı, ilahi ve İslami ve manevi hikmeti, Allah inancını, tevhidi, insafı, sadakati ve Farsça şiirde var olan tüm özellikleri korumalısınız. Eğer bu hedef günümüz şairlerinde oluşursa, o zaman bu merkeze yönelik yapılan saldırı onun için aşikar olur.

Bazılarının sorunu, saldırı mevzuunu kesinlikle kabul etmemeleri, idrak etmemeleridir. Bizim milli, İslami ve kültürel kimliğimizi yok etmeye ant içmiş bir cephenin var olduğunu bir türlü kabul etmiyorlar. Bunca alamet, belirti ve kanıtın mevcut olmasına rağmen halen bunu anlayabilmiş değiller... Dedi ki Ve Bu sürüye bak ne kadar da müsterih otluyor[2]. Rahat otluyorlar ve olayların farkında değiller. Asıl sorun da burada yatıyor. Şair sanat ruhundan dolayı, meseleye ince yaklaşımından dolayı böyle bir kaygıya, böyle bir duyguya kapıldığı zaman dolayısıyla bu saldırıyı hissediyor ve saldırıya karşı koymaya kalkıyor. Bu ise önemli işlerden biridir. Ve akıl ve can'ı yaratanın adıyla bu halkın can ve aklını savunmakta ve himaye etmekte. Şiirin bu özelliğidir, bu değerli ve üstün bir sanattır. Bunun sınır alanı ise sadece halkla sınırlı değil belki tüm insanlığı kapsamakta. Yani günümüz dünyası insanlığına bakışla tüm insanlık değerlerine zulüm elinin uzanması (bu ise maddi değerler olabileceği gibi manevi değerler de olabilir) zulüm eli halkların bağımsızlığına, servetine, din ve maneviyatına, namusuna, ahlakına uzanmış ve güçler, sayesinde servet de elde ettikleri ilim vasıtasıyla bugün dünyada istediği her şeyi yapabilmekte ve kolay bir şekilde hakikatleri değiştirebilmektedir.

Farzedin dünyanın bir noktasında biri ölür veya hatta bazen bir hayvan ölür bunlar kıyametleri koparmakta. Ama şimdi Gazze saldırısına bakınız, günlerdir uçaklar bombardımanda bulunmakta ve belki de 100 kişi ki bunların çoğunu da mazlum ve masum çocuk ve bebekler oluşturuyor hayatını kaybetmiş ama bu onlar için bir önem

taşıyor. Keşke önem taşımamaktan ibaret olsaydı. Haberlede de okuduğum gibi Amerika ve İngiltere hatta bu saldırılara destek verdiklerini bile açıklamışlardır. Bugün dünyanın durumu bundan ibarettir. Kendi çıkarlarına olması durumunda her türlü kötülük, pislik, eğrilik, çirkinlik, fesat, kesafet ve necasetten himaye ediyorlar ve hiçbir korkuları da yoktur. Çıkarlarına uygun olmaması durumunda her türlü temizlik, kutsallık, taharet ve sadakate karşı koymakta, mücadele etmekte, vahşice ona mukabelede bulunmaktadırlar. İşte bugün dünyanın durumu bundan ibarettir.

Şair olan kimse, yani şuur, idrak, anlayış, beyan gücüne sahip olan kimsenin acaba burada sorumluluğu nedir? Ne yapması gerekir. Sizler hikmeti beyan etmenin yanı sıra (وَأَنْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمْتُمْ أَوْ لَمَنْ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ أَوْ أَنْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمْتُمْ) yani şiir hikmet içindir) ifadesi [4] Ayeti ve (وَأَنْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمْتُمْ أَوْ لَمَنْ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ أَوْ أَنْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمْتُمْ) ayettir ilgili şiirle altında hemen bunun [5] buna bir örnektir. "İntisar" ediniz, şiirlerinizle yardımda bulununuz, mazlum cepheye yardımcı olmaya çalışınız, hakikati söyleyiniz, meseleyi aktarınız ve hakikati gösteriniz. Bu alanda büyük bir rol ifa edebilirsiniz. Bu özelliklere sahip olmak ise ilahi bir nimettir, ilahi bir hüccet, delildir v eher bir nimet bir teşekkürü de gerektiriyor ve her bir hüccet için bir cevap hazırlanmalıdır. İnşallah bu toplantıda hazır bulunan bacı ve kardeşler bu alanda şimdiye kadar gösterdikleri çaba ve gayretten daha fazla bir çaba gösterirler. Gerçi genç ve inkılapçı şairlerimizin çok güzel çalışmaları olduğunu ve güzel şiirler söylediklerini görmekteyim. Elbette tüm bunlar şiirin sanat ruhundan kaynaklanması durumundadır. Bu benim her zamanki tavsiyemdir. Şiir sadece manadan ibaret değil, sadece mazmundan ibaret değil, şiirde sanat yapısı, banataa çerçevesi ve metodu kalıcı ve etkili olması için asıl şarttır.

Allah Taala'dan tüm sizlere Tefvik vermesini, sizleri teyit etmesini, inşallah her zaman değerler, mukaddesat, sadakat ve hakikatlerin hizmetinde olmanızı temenni ederim. Bu akşam da burada dillendirdiğiniz şiirlerinizden faydalandım. İnşallah Allah Taala her geçen gün sizlerin nefesinizi daha sıcak ve güçlü kılsın.

Vesselamu Aleyküm ve Rahmetullah ve Berekatuhu

[1] - Toplantıya katılan şairlerden bazıları Hz. İmam Hasan Mücteba (as)'ın faziletleri hakkında Şiiler okudular

[2] - Evhadi – Şiirler Divanı/ Kurt bir bir bu sürünün canını alıyor / ama sen bu sürüye bak ki ne kadar da müsterih otluyor

[3] - Men La Yahzor'ul Fakih / c.4 s. 379

[4] - Şura suresi 41. Ayetin bir bölümü Kim zulme uğradıktan sonra yardım dilerse...

دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

[5] - Şuara suresi 227. Ayetin bir bölümü "... ve halk zulme uğradıkları ve yardım talep ettikleri zaman..."